

отъ два реда Българския Князь Александра и за главенъ управител на Източна Румелия, съ какъвто е назначенъ отъ него за Князъ на България Види се, че делегатитѣ усвоиха тая ми идея и я прѣдадоха съ шифренна телеграма на В. Везиръ, който имъ отговори, че тя се приема по начало отъ В. Порта Същеврѣменно той заповѣда на делегата Лебибъ Ефенди да се заврне съ рапорта по мисията имъ въ Цариградъ, а на другия делегатъ Гадбанъ Ефенди да отиде въ София, и тамъ да чака наставления отъ него

Прѣзъ врѣмето на прѣбиванието на турските делегати въ Пловдивъ, виднитѣ пловдивски български граждани въ едно събрание на 21 ноември рѣшиха, че тѣ по никой начинъ не приематъ *възстановището на Източно-Румелий кото управление*, и натовариха една 6-членна депутатия да посѣти всичките консули на Великитѣ Сили, подписавши Берлинския договоръ, и да имъ съобщи отъ името на българското население въ плодивския окрѣгъ, като имъ изложи тѣхното рѣшение и причинитѣ, за които тѣ поддържатъ прогласеното съединение на Източна Румелия съ България при плодивския прѣвратъ отъ 6 септемврий Въ разстояние на 2–3 дена, около 20 български депутатии изъ другитѣ окрѣзи и околии на областта, дойдоха въ Пловдивъ и заявиха сѫщото както плодивската, отъ името на тѣхнитѣ ст.народници на г-да консулитѣ. Постжпката на всичките тия депутатии бѣ единъ видъ *плебизитъ*, едно общо изражение на народната воля отъ цѣлата областъ. Тоя плебизитъ много спомогна за неидването на турския комисаръ въ Пловдивъ и за приемането отъ Султанътъ и отъ Великитѣ Сили съединението на двѣтѣ страни въ лицето на българския князъ.

На 24 ноемврий турските делегати, прѣди заминаването имъ отъ Пловдивъ, за да оправдаятъ несполуката на своята мисия въ Пловдивъ прѣдъ Султанътъ и прѣдъ Цариградската Конференция, съставиха и подписаха заедно съ консулските прѣдставители на Австро-Унгария, Германия, Италия и Русия слѣдния протоколъ въ прѣводъ на български:

„Въ засѣдането, което държаха днесъ за да обсѫдятъ върху въпроса да се знае дали тежките обстоятелства, въ които се намира въ тоя моментъ провинцията, биха позволили на г-да делегатитѣ на Високата Порта да упражнятъ властъта, съ която сѫ натоварени, за да доведатъ до добъръ край своята мисия, долуподписанитѣ дѣйствующи въ име, М. Погачерь на Австро-Унгария и въ това на посланика на Германия, Н. Карпани на Италия, М. Д. Игелстромъ на Русия, изказаха мнѣнието, че:

Г. Г. делегатитѣ присѫствуваха — прѣдъ видъ на това, че цѣлото население въ тоя моментъ се намира подъ оржие;

Прѣдвидъ на това, че Източна Румелия държи въ тоя моментъ у себе си шестъ хиляди и петстотинъ човѣци въоръжени трупи;